

Boros Imre: Alapkamat alulnézetb?I

2015 április 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A hazai tömegtájékoztatásnak nagyon sok furcsasága figyelhet? meg. Kiváltképpen érvényes ez a megállapítás a gazdaság valós állapotát illet? tájékoztatásra.

Bizonyos tényeket a tömegtájékoztatás rendre hasznosnak kíván feltüntetni, holott azok a hazai viszonyokra nézve

kifejezetten károsak. Ilyen a pénzromlásról szóló tájékoztatás. Gazdasági szakkommentárok sora fájlalja az infláció alacsony voltát, valójában eltérte, és sötét gazdasági kilátásokat vetít előre emiatt.

Azt sugallják, hogy a gazdasági növekedéshez elengedhetetlen a pénzromlás, divatos szóhasználatukkal élve az optimális pénzromlási ütem. Ennek hiánya viszont bajokat okoz. Ez az érvrendszer a világgazdaságot uraló multinacionális szektor szemszögéből nézve nyilvánvalóan maga a tökély, de éppen ennek az ellenkezője igaz ránk, akik ezzel a szektorral csak annyiban vagyunk összefüggésben, hogy neki állítunk elő olcsó munkabéért termékeket és azok egy részét, mint fogyasztók egyben meg is vásároljuk.

Az olcsó munkabé az rendben van, de a stabil árszínvonal már nem, mert akkor nem növelhetjük a profitjukat, így gondolják a „szakkommentátorok”. Mi mint olcsó béért dolgozó és termékvásárló közönség, ezt éppen fordítva látjuk. Jól körülírható tehát a hazai bérmunkás és fogyasztó közönség valós érdeke és a multik notáját dúdoló „nemzetközi ív?” közgazdászkar közötti érdekütközés.

Emiatt – tehát kifejezetten ezen érdekek mentén – van a hamis tájékoztatás is. Máskor jelentéktelen gazdasági információval árasztják el a kommunikációs teret. Ilyenek például a hazai értéktársadalmi közvetített napi terjedelmes tudósítások a média minden ágában. Ez szinte olyan, mint az ugyancsak a jelentőségét és fényét régóta elvesztett hazai labdarúgóélettel közvetített számos esemény, a gyakori edzőcserék, a menetrend szerinti Fradi–Újpest-meccs elvitt gladiátorjátékok. Sem egyik, sem másik nem érdekli a szélesebb közönséget. Az ilyen tájékoztatás azonban elfoglalja a teret a valóban létfontosságú ügyek előtt – ezért alkalmazzák.

Húsba vágó, sorsformáló gazdasági eseményekről azonban nagyon lakonikusak, szakmai és világos mondatok helyett zsargont használnak az ilyen tudósítások. És eldugott helyre kerül mindig a jegybanki alapkamat ügye is. Mindenekelőtt a kamatot újabban vágják és nem mérséklik vagy csökkentik, ahogy ez a magyar nyelvben egyértelműen érthető lenne. Ha vagdossák, akkor az avatatlan azt találja hinni, hogy valami drótról van szó. A szóhasználat is csökkentik a jegybanki alapkamat jelentőségét, pedig az egyik legfontosabb alakítója volt a mindennapi létfeltételeknek az elmúlt több mint negyedszázadban. Ezt a kommunikáció felkent bajnokai nagyon is jól tudják, ezért eszelték ki, hogy annál jobb a „tájékoztatás” kamatügyben, ha rövid és nem is pontosan érthető. Újabban, amikor a jegybanki kamatszint történelmi mélységeiről is szólnak tudósítások, talán a történelmi szó

hállatán egy szemernyit javult a helyzet, de mégis alaposabb megvilágítást igényel.

Több mint nyilvánvaló, hogy a Magyar Nemzeti Bank nevet 1924 óta viseli? intézménynek már csak a neve okán is úgy célszerű szabályozni a kamatszintet, hogy az olyan minimális hazai kiadásokkal járjon, amelyek mellett a nagymértékben külföldi hitelezői közönség még ellássa az országot hitelekkel (államkassza, cégek, háztartások). És kialakuljon egy kényes, de minden körülmények között fenntartható egyensúly a hitelezők és az adósok között. A kamatszint ésszerűen mindig a pénzromlás szintje, valamint az országgal kapcsolatos hitelezői megítélés függvénye, azaz az infláció felett a kamatoknak fedezniük kell a hitelező kockázatát és a reális nyereséget is. A hazai jegybank azonban 1991-es újrászervezése óta eltelt működése jelentős része alatt ezt az elvet felrúgta, olyan viszonyokat teremtett, hogy a hazai közönséget az elérhető teherminimum helyett – szándékosan folytatott káros pénzpolitikájával – irreálisan magas kamatok fizetésébe kényszerítette bele.

Az állítás igazolására szolgáljon három kiemelt példa. Mindhárom olyan időszakból, amikor az országot polgári kormány vezette és az ország gazdaságát, a népesség érdekeit szem előtt tartva kívánta módosítani. Az alapkamat 19 százalékos volt 1998 júliusában, miközben arra az évre kevesebb mint 14 százalékos inflációt rögzített a statisztika. A hazai kockázati felárat a piac fél százalékon tartotta. A helyzetnek 15 százalékos jegybanki alapkamat bőven megfelelt volna, helyette a hitelezők kaptak négy százalékos ajándékot a jegybanktól. Az ajándék kamat 2002 januárjában körülbelül 3,7 százalékos volt, míg a második Orbán-kormányt Simor András jegybankelnök 2011 decemberétől már csak 2,6 százalékos többletkamattal büntette, és egyben ennyivel jutalmazta a nemzetközi befektetőket.

Mind ezekhez mérhető a nemzeti bank legutóbbi rövid, két éves teljesítményének kontrasztja. Az érvényben lévő 1,8 százalékos jegybanki kamatnak nem kell az inflációt fedeznie, mert nincs infláció, a mintegy 1,4 százalékos kockázati feláron felül pedig marad a befektetőknek 0,4 százalékos jutalom. Már most jelzik, hogy egy kicsit kevesebb is beérné. Legutóbb ugyanis a három hónapos magyar állampapírpiacra 1,49–1,51 százalékos között mozogtak a hozamok. Ugyanez a mutató tavaly még 2,9, 2013-ban 5,49, 2012-ben pedig 7,67 százalékos volt. A tudatosan „kommunikációs csapdába” elrejtett jelentőségű jegybanki alapkamat hatásait igazán akkor érthetjük meg, ha tudjuk, hogy a hazai gazdaság mintegy harmincezermilliárd forintos hitelterheltsége mellett minden egy százalékos kamatcsökkentés háromszázmilliárd forint könnyebbséget jelent a hiteladósoknak, azaz nekünk.

Létromlás és létjavulás a tét emiatt. Simor András azonban máig sem engedne a hét százalékból, nem véletlen, hogy örömmel üdvözölték alelnökként Európa csúcsbankjában. Ezért a tisztségért keményen megdolgozott, nem is tudom, hogy rá és a hozzá hasonlóan dolgozó jegybankelnökökre van-e politikailag korrekt kifejezés. Nem tudom, hogy azokra, akik évente átlagban ezermilliárd forintot kaptak ajándékba tőlünk, állampolgároktól, milyen jelző illik. Bizony van, de az nem tőri a nyomdafestéket. Nem véletlen tehát, hogy a jegybanki alapkamatról szóló információkat mindig a legeldugottabb helyen, az érdektelen hírek között találta a Simor-féle média.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Ajánló
